

Nghiêm Túc Chân Thật

© Thích Hằng Thị

Trích dịch từ sách

宣化老和尚追思紀念專集

In Memory of the Venerable Master Hsuan Hua Vol. 1

Năng chiều trải dài trên những căn nhà tại Vạn Phật Thành. Lão ông họ Bạch –năm nay đã chín mươi tuổi- ngồi trên một chiếc ghế cũ trước thềm nhà. Ông ta chậm rãi và vui vẻ kể lại nhiều câu chuyện, những ký ức của quá khứ vốn đã chôn vùi trong tâm khảm nay lại được khơi dậy. Vợ ông ngồi im lặng bên cạnh, thỉnh thoảng quay sang nhìn đứa cháu trai là niềm vui của bà. Vào những dịp như vậy, và nhất là có duyên gặp mặt họ, tôi không khỏi cảm được sự xúc động. Hai vị cao niên này không ai khác lạ là người anh thứ ba và chị dâu của Hòa Thượng Tuyên Hóa.

Theo lời kể của hai vị này, chúng ta được biết khi Hòa Thượng còn trẻ, vì muốn có nhiều thời gian để tu học, Ngài thường nuốt vội một vài miếng cơm và coi như là no bụng. Ngoài việc thông minh sáng dạ, Ngài cũng rất giỏi trong tất cả việc làm như là phụ giúp trong nhà hay ở ngoài đồng ruộng. Ngài không từ chối bất kỳ việc gì. Nói về sự việc lể lạy cha mẹ, trời đất, người hiền cũng như người ác, không một ai biết Ngài đã làm vậy trong bao nhiêu năm, ngay cả những người thân trong gia đình, họ cũng không hề hay biết vì Ngài luôn làm như vậy sau khi mọi người đã đi ngủ và trước khi họ thức dậy.

Lúc Hòa Thượng còn thủ hiếu bên mộ mẹ Ngài, Hòa Thượng dựng một cái chòi nhỏ, và khi muốn vào trong, Ngài phải cúi mình khom lưng lại. Một khi Ngài thực hành thủ hiếu, Ngài không trở về nhà nữa. Ngài chỉ đem theo một chút gạo, thỉnh thoảng ăn một vài hạt gạo sống mà không nấu và tự cho như thế là no rồi.

Lắng nghe hai vị cao niên kể chuyện với một giọng bắc khá nặng, tôi cố phác họa trong tâm mình một bức hình của thời đó. Nhưng chuyện này cũng như cố gắng vẽ một tấm hình của hư vô, trong đó không

có gì có thể nắm bắt được. Sự cương quyết, chân thành và quyết tâm của Hòa Thượng to lớn không thể diễn tả bằng lời, nó bao trùm khắp nơi nơi. Hai chữ "Nhập Chân" (Nghiêm túc Chân thật) (1) là bài học quý báu mà Hòa Thượng dành cho chúng ta. Các bậc cổ đức hành đạo với một sự nhất tâm thành thật, quên ăn quên ngủ. Chúng ta không hề biết rằng vào thời niên thiếu, Hòa Thượng đã thể hiện những đức tính này.

Khi các sinh viên trường Đại Học Berkeley đến viếng thăm Vạn Phật Thành, họ cũng đến thăm Hòa Thượng. Họ hỏi Ngài làm sao tập trung tâm mình vào việc học. Hòa Thượng đáp: "Phải nhất tâm" (2). Cách đơn giản nhất và nhanh nhất là hãy nhớ nguyên tắc "Ba Trên: trên đường đi, trên bồn cầu và trên giường ngủ". Trong tất cả thời, tất cả mọi nơi, chúng ta đều phải dụng công tu học. Có câu nói "Một tắc thời gian, một tắc mạng sống". Ngài thường dạy chúng ta,

Với một lòng chuyên tâm cương quyết (3), người ta sẽ thành công trong bất kỳ việc gì. Sự chuyên tâm cương quyết chính là sự thành tâm đến tột đỉnh. Có câu nói "Có công mài sắt có ngày nên kim". Trong tất cả mọi việc, tâm chúng ta cần phải thành tâm và tâm không tạp loạn. Cần phải chú tâm thì chúng ta sẽ thành công trong mọi việc

Hoà Thượng cũng nói,

*Tâm chân thật, ý chân thật, thật trong thật,
Hành chân thật, tu chân thật, thật trên thật,
Làm chân thật, thành chân thật, thật thêm thật,
Tất cả, tất cả, thật, thật, thật. (4)*

Nếu sự chân thành của quý vị đạt đến tột đỉnh thì trong tâm mình sẽ nở một đóa hoa sen thanh tịnh và tỏa ra mùi thơm. Đại sư Ngẫu Ích đời nhà Minh nói: "Con người trên đời này không nhận được cái Chân. Điều mà tôi không thích là sự giả dối. Tôi cảm phục sự chân thật của quý vị, đó là điều làm cho quý vị có thể an trụ trong căn nhà Giới luật". Khi so sánh hiện tại và quá khứ, tại sao chúng ta không học hỏi từ thời đại cổ xưa ấy? Chúng ta hãy sách tấn mình noi gương và làm theo lời các bậc Thiện tri thức và làm người Phật tử đi tìm sự chân thật vô thượng. Có câu nói "Khi lập kế hoạch cho một trăm năm, ta nên nhắm đèn gia nhập hạng Thánh Hiền ngàn xưa. Tại sao chúng ta cứ ngu mê lập đi lập lại các lỗi lầm,

"Chuyện dễ làm lại làm theo cách khó, Đạo ở gần lại tìm kiếm nơi xa"?

Phương cách Hòa Thượng phục vụ kẻ khác cho ta một khái niệm về chân thật của Ngài. Khi Ngài còn là Sa-di, Hòa Thượng dậy sớm trong những đêm mùa đông giá rét để quét tuyết trên các đường đi, và khi mọi người thức dậy để làm lễ Công Phu Sáng, Ngài sẵn sàng đứng chờ họ. Ngài cũng thường xuyên tự nhận lấy công việc dọn phân đã đông cứng từ nhà vệ sinh. Với một cái búa vừa nặng và vừa lạnh, Ngài đập các đồng phân hôi thối đã đông cứng thành băng trong những tháng mùa đông thành từng mảnh vụn. Mặc dù vậy, chuyện này không cản trở Ngài tiếp tục phục vụ kẻ khác với tấm lòng thành. Hòa Thượng thường dạy chúng ta hãy quên mình để làm lợi cho người. Nhìn các hạnh đó, chúng ta có thể biết Hòa thượng đã biểu hiện sự thành tâm.

Đặc tính "Kiên Cường" của Hòa Thượng do sự thành tâm tột đỉnh có thể hiểu được qua lời nói sau:

"Lần này khi tôi đi Á châu, có rất nhiều người đến nghe thuyết pháp. Đó không phải là tôi giảng hay mà vì những gì tôi nói đều là thật. Tôi chỉ nói những lời chân thật, và trong tất cả việc tôi làm, tôi chỉ làm điều thật. Với lời nói và hành động ngay thật, tôi không dùng mách lới để dối đãi người khác hay là trong công việc. Cho dù ở đâu, tôi đều nói những gì tôi muốn nói, tôi không ngại làm mất lòng người khác. Cho dù ở đâu, tôi sẽ không nói những gì tôi không muốn nói. Không khi nào tôi nói lời giả dối hay lường gạt người khác."

Trời vẫn còn sáng, Vạn Phật Thành vẫn còn tấm mình trong ánh sáng hoàn kim, thanh tịnh và trang nghiêm. Nhìn lên bầu trời vô tận, những áng mây trắng trôi lơ lửng. Mây lại đến rồi đi. Vết tích nào còn lại đây? Vị Thiện Tri Thức cũng đã diễn giải những gì không thể diễn giải. Tuy không muốn để lại một dấu vết, sự thị hiện của Ngài chính là một dấu ấn. Tôi không biết khi nào có thể thấu hiểu được lòng từ bi không lời của bậc Thiện Tri Thức, và có thể rút tía ra được những trí huệ và từ bi từ trong sự im lặng vĩnh cửu. Khi thế giới Tam thiên Đại Thiên này lại chấn động, điều khiến cho trời đất kinh ngạc, quỷ ma than khóc, sẽ vẫn là những lời của Ngài: *"Dẫu máu đổ, mỡ hôi tuôn, tôi quyết không bao giờ ngừng nghĩ"*. (5)

Tôi rất may mắn được học Phật Pháp,

Vì trong kiếp trước, tôi đã gieo trồng nhân lành,

Giờ trong kiếp này được gặp bạn hiền,

Và được vị Thiện tri thức dạy cho trí huệ thâm sâu,

Tôi tin sẽ mau chứng thành Phật quả, mong thay!

Hy vọng các bạn đạo cùng tôi đồng thành Viên Giác.

Đồng thành Viên Giác ...

Hòa Thượng Tuyên Hóa